

दानिएलको पुस्तक - संख्या त्रिपन्न

प्रकाशित भविष्यसूचक दर्शनहरू: दानियेलको अनुभवद्वारा अन्तिम दिनहरूको समझ

Jeff Pippenger

2024-01-17

सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूभन्दा पनि अन्तिम दिनहरूकै विषयमा बढी बोलिरहेका छन्।

“प्राचीन प्रत्येक अगमवक्ताले आफ्नै समयका लागि भन्दा हाम्रो समयका लागि बढी बोलेका थिए, यसरी तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो निम्ति प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुरा तिनीहरूलाई उदाहरणस्वरूप घटे; र ती हाम्रो चेतावनीका लागि लेखिएका हुन्, जसहरूमाथि संसारका अन्तहरू आइपुगेका छन्।’ १ कोरिन्थी 10:11। ‘तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्ना लागि होइन, तर हाम्रा लागि सेवा गरिरहेका थिए; ती कुराहरू अब तिमीहरूलाई ती मानिसहरूद्वारा सुनाइएका छन्, जसले स्वर्गबाट पठाइनुभएका पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे; यी नै ती कुराहरू हुन्, जसमा स्वर्गदूतहरू समेत नियालेर हेर्न चाहन्छन्।’ १ पत्रुस 1:12”

“बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना खजानाहरू संचित गरेर एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो करारको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र दोहोरिएका छन्, र दोहोरिंदै छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

दानिएल परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा भविष्यसूचक वचनद्वारा आफूहरू छरपस्ट पारिएका छन् भन्ने कुरा पत्ता लगाएका छन्। जब तिनीहरू त्यस तथ्यमा जागृत हुन्छन्, तब तिनीहरूले लैव्यव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थना पूरा गर्न आवश्यक हुन्छ, साथै कृपाको समय बन्द हुनुअघि ठीक अगाडि खोल्ने अन्तिम भविष्यसूचक रहस्यलाई बुझ्नका लागि प्रार्थना पनि गर्न आवश्यक हुन्छ, जसको प्रतिनिधित्व अध्याय दुईमा दानिएलको प्रार्थनाद्वारा गरिएको छ। यदि र जब तिनीहरू दानिएलको अनुभवमा प्रवेश गर्छन्, तब स्वर्गदूत गब्रिएलले तिनीहरूलाई “सीप र समझ” दिनका निम्ति छोनेछन्, जानकारी दिनेछन्, र तिनीहरूसँग बोल्नेछन्। बुद्धिमानहरू ती हुन् जसले कुनै भविष्यसूचक रहस्य खोल्दा “ज्ञानको वृद्धि” लाई “बुझ्छन्।”

अनि उनले मलाई जानकारी दिए, मसँग कुरा गरे, र भने, हे दानिएल, म अब तिमीलाई बुद्धि र समझ दिन निस्केर आएको छु। तिम्रा बिन्तीहरूको आरम्भमै आज्ञा निस्क्यो, र म तिमीलाई देखाउन आएको छु; किनकि तिमी अत्यन्त प्रिय छौ। यसकारण यस विषयलाई बुझ, र दर्शनलाई विचार गर। दानिएल ९:२२, २३।

दानिएललाई विचार गर्न भनिएको दर्शन प्रकटको “मारेह” दर्शन हो। अध्याय आठमा दानिएललाई “मारेह” दर्शन बुझाउन भनिएको बेला गब्रिएलले आफूलाई सुम्पिएको काम पूरा गरिसकेको थिएन। अध्याय नौमा उनी त्यस व्याख्या पूरा गर्न फेरि फर्किएका छन्। अध्याय नौमा दानिएल अब बाबेलको राज्यकालको अवधिमा होइन, तर मेडो-फारसी साम्राज्यको इतिहासभित्र जीवित छन्।

जब गब्रिएल दानिएललाई “कुरो बुझ” र “दर्शनमा विचार गर” भनी निर्देश दिन्छन्, तब उनी दानिएलले प्रयोग गरीसकेको भन्ने मानसिक पृथकीकरणको एक प्रक्रियालाई चिन्हित गर्दैछन्। “बुझ” र “विचार गर” भनेर अनूदित शब्दहरू एउटै हिब्रू शब्द हुन्। त्यो शब्द “biyn” हो, र यसको अर्थ मानसिक रूपमा पृथक गर्नु हो। “कुरो” भनेर अनूदित हिब्रू शब्द “dabar” हो, र यसको अर्थ “वचन” हो। त्यसकारण गब्रिएलले दानिएललाई, र अन्तिम दिनहरूमा उनले प्रतिनिधित्व गर्नेहरूलाई, सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्नु भनी सूचित गर्दैछन्।

परमेश्वरको सामु आफूलाई स्वीकृत ठहरिएको, लज्जित हुन नपर्ने, सत्यको वचनलाई ठीकरीत्या विभाजन गर्ने कामदारको रूपमा प्रस्तुत गर्न परिश्रम गर। २ तिमोथी २:१५

“matter” भन्ने शब्द दानिएलले अध्याय दस, पद एकमा पनि प्रयोग गरेका छन्, जहाँ यसलाई तीन पटक “thing” भनी अनुवाद गरिएको छ।

फारसका राजा कूरसको तेस्रो वर्षमा, जसको नाउँ बेल्तेशस्सर कहलिएको थियो, त्यस दानिएललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर ठहराइएको समय दीर्घ थियो; अनि उसले त्यस कुरालाई बुझ्यो, र त्यस दर्शनको बोध प्राप्त गर्‍यो। दानिएल १०:१।

उक्त पदमा “दर्शन” भन्ने शब्द रूप-प्रकाशको “मरेह” दर्शन हो, र दानियलले त्यस कुरा (विषय) र दर्शन (“मरेह”) दुवैको समझ पाए। नवौँ अध्यायको तेइसौँ पदमा गब्रिएलले दानियललाई विषय र दर्शनलाई ठीकसँग छुट्याउन निर्देशन दिए, र दशौँ अध्यायको पहिलो पदमा उसले विषय (कुरा) र दर्शन (“मरेह”) दुवैको समझ पाउँछ। गब्रिएलले नवौँ अध्यायमा दानियललाई विषय र दर्शनबीचको भिन्नता पहिचान गर्न (ठीकसँग छुट्याउन) सूचित गरिरहेका छन्। दर्शन “मरेह” दर्शन हो, र “विषय” अथवा “कुरा” भने “खाजोन” दर्शन हो।

आठौँ अध्यायमा दुवै दर्शनहरूको पहिचान गरिएको छ, र एउटा भिन्नता पनि उल्लेख गरिएको छ, किनकि दानिएलले “chazon” दर्शनलाई बुझ्न चाहेका थिए, तर गब्रिएललाई दानिएललाई “mareh” दर्शन बुझाउन आदेश दिइएको थियो। जब गब्रिएलले दानिएललाई “matter” र “vision” बुझाउने आफ्नो काम प्रारम्भ गर्छन्, तब तिनी दानिएललाई ती दुई फरक दर्शनहरू हुन् भन्ने कुरामा ध्यान दिन सूचित गर्छन्।

अनि उनले मलाई जानकारी दिए, मसँग कुरा गरे, र भने, हे दानिएल, म अब तिमीलाई बुद्धि र समझ दिन निस्केर आएको छु। तिम्रा विन्तीहरूको आरम्भमै आज्ञा निस्कियो, र म तिमीलाई देखाउन आएको छु; किनकि तिमी अत्यन्त प्रिय छौ। यसकारण, यो कुरा बुझ, र दर्शनलाई ध्यानपूर्वक विचार गर। सत्तरी हप्ता तिम्रा मानिसहरू र तिम्रो पवित्र शहरमाथि ठहराइएका छन्—अपराधको अन्त गर्न, पापहरूको समाप्ति गर्न, अधर्मको प्रायश्चित्त गर्न, अनन्त धार्मिकता ल्याउन, दर्शन र अगमवाणीलाई मोहर लगाउन, र परमपवित्रलाई अभिषेक गर्न। यसकारण जान र बुझ, कि यरूशलेमलाई पुनर्स्थापना गर्न र निर्माण गर्न आज्ञा निस्केको समयदेखि अभिषिक्त राजकुमारसम्म सात हप्ता र बासठ्ठी हप्ता हुनेछन्। सडक फेरि बनाइनेछ, र पर्खाल पनि, संकटकालीन समयमा नै। अनि बासठ्ठी हप्तापछि अभिषिक्त काटिनेछ, तर आफ्ना निम्ति होइन। र आउनेवाला राजकुमारका मानिसहरूले शहर र पवित्रस्थानलाई नष्ट गर्नेछन्; र त्यसको अन्त बाढीजस्तै हुनेछ, र युद्धको अन्त्यसम्म उजाडताहरू ठहराइएका छन्। अनि उसले एक हप्ताका लागि धेरैसँग करारलाई दृढ पार्नेछ; र हप्ताको बीचमा उसले बलिदान र भेटीलाई बन्द गराउनेछ, र घृणित कुराहरूको फैलावटद्वारा त्यसले त्यसलाई उजाड बनाउनेछ, पूर्ण अन्त्यसम्म; र जो ठहराइएको छ, त्यो उजाड पारिएकोमाथि खन्याइनेछ। दानिएल ९:२२–२७।

दानिएलले बुझ्नु कि उनले दानिएलका लागि दिएको व्याख्यामा “chazon” दर्शन र “mareh” दर्शन दुवैका तत्त्वहरू प्रस्तुत हुनेछन् भन्ने गब्रिएलको इच्छा थियो। उक्त व्याख्याले दुवै दर्शनलाई सम्बोधन गर्ने थियो, र पवित्रस्थान र सेनाको पददलित गरिनेसँग सम्बन्धित दर्शनलाई २२ अक्टोबर, १८४४ मा परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्टको प्रकटतर्फ लैजाने दर्शनबाट ठीकसँग विभाजन गर्नु दानिएलको जिम्मेवारी थियो।

गब्रिएलले यो जनाउँछन् कि ई.पू. ४५७ मा आर्टाक्सर्सेसको आज्ञादेखि, यहूदीहरूका निम्ति विशेष रूपमा रहेको साँझ र बिहानको दर्शनका दुई हजार तीन सय वर्षबाट “काटिएका” चार सय नब्बे वर्ष हुनेछन्। भर्खरै उद्धृत गरिएका पदहरूमा “निर्धारित” भन्ने शब्द तीन पटक उल्लेख गरिएको छ, तर ती पदहरूमा “निर्धारित” भनी अनुवाद गरिएका दुई फरक हिब्रू शब्दहरू छन्। “निर्धारित” पहिलो पटक चौबीसौँ पदमा उल्लेख गरिएको छ, र त्यो हिब्रू शब्द “chathak” हो, जसको अर्थ “काट्नु” हो।

यसले यो जनाउँछ कि इस्राएललाई एक परीक्षणकाल दिइएको थियो, जो आर्टाक्सर्सेसको तेस्रो आदेशबाट आरम्भ भई सन् ३४ मा स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिँदासम्म अन्त्य हुने थियो। ती चार सय नब्बे वर्ष “काटिएका” थिए, र तिनले तेइस सय वर्षको दीर्घ भविष्यवाणीभित्रको एउटा छोटो भविष्यसूचक अवधि प्रतिनिधित्व गर्थे। “चार सय नब्बे” भन्ने संख्या परीक्षणकालको प्रतीक हो, जसको साक्षी स्वयं येशूले दिनुभएको छ।

तब पत्रुस उहाँकहाँ आएर भने, “प्रभु, मेरो भाइले मेरो विरुद्ध कतिपटक पाप गरे तापनि म उसलाई क्षमा गरूँ? के सात पटकसम्म?” येशूले उनलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई सात पटकसम्म भन्दिनँ, तर सत्तरी गुणा सात पटकसम्म।” मत्ती 18:22।

क्षमाको एउटा अन्त्य हुन्छ, र त्यो अन्त्य “चार सय नब्बे” संख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “चार सय नब्बे” वर्षहरूले यहूदीहरूका निम्ति, तिनीहरूको उद्धारदेखि लिएर स्तिफनसलाई ढुंगाले हानी मारिएको समयमा तिनीहरूले आफ्नो परीक्षण-अवधिको प्याला भरुज्जेलसम्म, परीक्षाकालको एउटा अवधि जनाउँछन्। “चार सय नब्बे” वर्षहरू लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसमा उल्लिखित “सात पटक” को श्रापसँग पनि सम्बन्धित छन्। बाइबलमा भूमिले आफ्ना शबाथहरू उपभोग गरेको उल्लेख भएका स्थान केवल दुईवटा मात्र छन्। पहिलो लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसमा पाइन्छ।

अनि यदि यी सबैपछि पनि तिमीहरूले मेरो कुरा नसुनेर मेरो विरुद्धमा चलिरह्यौ भने, तब म पनि क्रोधमा तिमीहरूको विरुद्धमा चल्नेछु; र म, म स्वयं, तिमीहरूका पापहरूको कारण तिमीहरूलाई सात गुणा दण्ड दिनेछु। अनि तिमीहरूले आफ्ना छोराहरूको मासु खानेछौ, र आफ्ना छोरीहरूको मासु पनि खानेछौ। अनि म तिमीहरूका उच्चस्थानहरू नष्ट गर्नेछु, तिमीहरूका मूर्तिहरू काटेर ढालिदिनेछु, र तिमीहरूका लाशहरू तिमीहरूका मूर्तिहरूका लाशहरूमाथि प्याँकिदिनेछु; र मेरो प्राणले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछ। अनि म तिमीहरूका शहरहरू उजाड पारिदिनेछु, तिमीहरूका पवित्रस्थानहरूलाई उजाड अवस्थामा पुर्‍याइदिनेछु, र तिमीहरूका सुगन्धित धूपहरूको सुवास म ग्रहण गर्नेछैनँ। अनि म देशलाई उजाड पारिदिनेछु; र त्यसमा बस्ने तिमीहरूका शत्रुहरू त्यसलाई देखेर चकित हुनेछन्। अनि म तिमीहरूलाई अन्यजातिहरूका बीचमा तितरबितर पारिदिनेछु, र तिमीहरूको पछि तरवार निकाल्नेछु; अनि तिमीहरूको देश उजाड हुनेछ, र तिमीहरूका शहरहरू भग्नावशेष हुनेछन्। तब, जति समयसम्म त्यो देश उजाड रहनेछ र तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूको देशमा रहनेछौ, त्यति नै समयसम्म त्यस देशले आफ्ना विश्रामदिनहरू उपभोग गर्नेछ; त्यही बेला देशले विश्राम पाउनेछ, र आफ्ना विश्रामदिनहरू उपभोग गर्नेछ। जति समयसम्म त्यो उजाड रहनेछ, त्यति नै समयसम्म त्यसले विश्राम पाउनेछ; किनकि तिमीहरू त्यसमा बसोबास गर्दा तिमीहरूका विश्रामदिनहरूमा त्यसले विश्राम पाएन। लेवी व्यवस्था 26:27-35।

छब्बीसौँ अध्यायमा चार पटक उल्लेख गरिएको “सात पटक” को दण्डले यो जनाउँछ कि जब परमेश्वरका जनहरू तितरबितर पारिन्छन्, तब भूमि “आफ्ना विश्राम-दिनहरूमा आनन्दित हुनेछ।” दानिएल र ती तीन योग्य पुरुषहरू मोशाको श्रापको परिपूर्तिमा शत्रुहरूको देशमा तितरबितर पारिएका थिए, र सत्तरी वर्षको त्यो तितरबितरता दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको तितरबितरता सम्बन्धी एक प्रतीकात्मक दृष्टान्त-पाठ थियो। त्यो एक भविष्यवाणीमूलक दृष्टान्त-पाठ थियो, जेजेबेलको सतावटको समयमा एलियाहको साढे तीन वर्षको खडेरीजस्तै। त्यो साढे तीन वर्षले साढे तीन भविष्यवाणीमूलक वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, जुन सन् 538 देखि 1798 सम्मको बाह्र सय साठी वर्षको पोपसत्तात्मक शासनसँग बराबर थियो। सत्तरी वर्ष “सात पटक” को प्रतीक थियो, जसरी साढे तीन वर्ष बाह्र सय साठी वर्षको वनवासको प्रतीक थियो। यिर्मियाद्वारा निर्दिष्ट दानिएलको बन्दीवासका सत्तरी वर्षहरूले “चार सय नब्बे” वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्दथे।

तिनीहरूका पितापुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरले आफ्ना सन्देशवाहकहरूद्वारा, बारम्बार उठी तिनीहरूकहाँ पठाउनुभयो; किनकि उहाँलाई आफ्ना प्रजामाथि र आफ्नै वासस्थानमाथि दया थियो। तर तिनीहरूले परमेश्वरका सन्देशवाहकहरूको खिल्ली उडाए, उहाँका वचनहरूलाई तुच्छ ठाने, र उहाँका अगमवक्ताहरूलाई दुर्व्यवहार गरे, यहाँसम्म कि परमप्रभुको क्रोध उहाँका प्रजामाथि यसरी दन्कियो कि त्यसको कुनै उपाय बाँकी रहेन। त्यसकारण उहाँले तिनीहरूका विरुद्ध कल्दीहरूका राजालाई ल्याउनुभयो, जसले तिनीहरूका जवानहरूलाई तिनीहरूका पवित्रस्थानको भवनमै तरबारले मान्यो, र जवान पुरुष वा कन्या, वृद्ध वा उमेरले ढल्केको मानिस—कसैमाथि पनि दया गरेन; उहाँले तिनीहरू सबैलाई त्यसको हातमा सुम्पिदिनुभयो। अनि परमेश्वरको भवनका सबै भाँडाकुँडा, ठूला र साना, परमप्रभुको भवनका धनसम्पत्ति, राजा र उसका सरदारहरूका धनसम्पत्ति—यी सबै उसले बाबेलमा लग्यो। अनि तिनीहरूले परमेश्वरको भवन जलाइदिए, यरूशलेमको पर्खाल भत्काइदिए, त्यसका

सबै राजप्रासादहरू आगोले जलाइदिए, र त्यसका सबै बहुमूल्य सामग्री नष्ट गरिदिए। तरबारबाट बचेका मानिसहरूलाई त्यसले बाबेलमा कैद गरेर लग्यो; र फारसको राज्यको शासनकाल नआएसम्म तिनीहरू त्यसका र त्यसका छोराहरूका दास भए। यो यर्मियाको मुखद्वारा भएको परमप्रभुको वचन पूरा होस् भनेर थियो, जबसम्म देशले आफ्ना विश्रामदिनहरूको उपभोग गरेन; किनकि जति समयसम्म त्यो उजाड परेर रह्यो, त्यति समयसम्म त्यसले विश्राम मानिरह्यो, यसरी सत्तरी वर्ष पूरा भए। अब फारसका राजा कोरेशको पहिलो वर्षमा, यर्मियाको मुखद्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूरा होस् भनी, परमप्रभुले फारसका राजा कोरेशको आत्मा जगाउनुभयो, र त्यसले आफ्ना सारा राज्यभरि एक घोषणा गरायो, र त्यसलाई लिखित रूपमा पनि जारी गर्‍यो, यसो भन्दै: “फारसका राजा कोरेश यसो भन्छन्, स्वर्गका परमेश्वर परमप्रभुले पृथ्वीका सबै राज्यहरू मलाई दिनुभएको छ; र उहाँले मलाई यहूदामा रहेको यरूशलेममा उहाँका निम्ति एउटा भवन निर्माण गर्न आज्ञा गर्नुभएको छ। उहाँका सबै प्रजामध्ये तिमीहरूमा को छ? परमप्रभु उसका परमेश्वर ऊसँग रहून्, र त्यो माथि जाओस्।” २ इतिहास ३६:१५-२३।

भूमिले आफ्ना शब्बाथहरू भोगेको विषयमा बाइबलमा पाइने केवल दुईवटा सन्दर्भहरू परमेश्वरका मानिसहरूको तितरबितर पारिनु र सत्तरी वर्षको बन्धुवाससँग सम्बन्धित छन्; त्यसले यस्तो समयावधिलाई जनाउँथ्यो, जसले भूमिलाई आफ्ना शब्बाथहरू भोग्न अनुमति दिन्थ्यो। यो त्यति नै शब्बाथहरूको संख्या थियो, जति यहूदीहरूले भूमिलाई विश्राम भोग्न दिएनन्। भूमि सत्तरी वर्षसम्म विश्राममा रहनुले, भूमिलाई विश्राम गर्न दिनुपर्ने आज्ञाविरुद्ध गरिएको विद्रोह पूरा भएको कुल वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। साधारण गणितले देखाउँछ कि “चार सय नब्बे” वर्षको विद्रोहमा, भूमिले विश्राम नगरेका कुल सत्तरी वर्ष हुने थिए।

यहूदीहरूका लागि अनुग्रहकालको रूपमा तेइस सय वर्षबाट चार सय नब्बे वर्ष छुट्याइए, र ती “चार सय नब्बे” वर्षको लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पटक” को छरिनुसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ।

“छाजोन”को कुल्चीमिची पारिने दर्शन र तेइस सय वर्षको अन्त्यमा हुने प्रकटताको “मारेह” दर्शन एक-अर्कादेखि भिन्न छन्, तर तिनीहरूबीच प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ। दानियलको सन्दर्भमा जस्तै, परमेश्वरका जनहरूले यी दुई दर्शनलाई ठीकसँग विभाजन गर्नुपर्छ, र एकै समयमा तिनीहरूबीचको पारस्परिक सम्बन्धलाई पनि स्वीकार गर्नुपर्छ। यहूदीहरूलाई फर्कन र यरूशलेम पुनर्निर्माण गर्न अनुमति दिने तीनवटा आज्ञासम्म पुर्‍याएको बन्दीवासका सत्तरी वर्षहरूले, भूमिलाई विश्राम दिनुपर्ने करारविरुद्ध यहूदीहरूले गरेको विद्रोहका “चार सय नब्बे” वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्थे।

जब तेस्रो आदेशले तिनीहरूको फर्केर आएर पुनर्निर्माण गर्ने अवसरलाई निर्दिष्ट गर्‍यो, तब तिनीहरूलाई “चार सय नब्बे” वर्षको परीक्षाकाल प्रदान गरियो, किनकि तिनीहरूको अवज्ञाले यरूशलेमको विनाश र तिनीहरूको छरपस्टतामा परिणत गराएको उही समयावधिद्वारा तिनीहरूको परीक्षा लिइयो। दोस्रो “चार सय नब्बे वर्ष” को अन्त्यमा, तिनीहरूको अवज्ञाले फेरि एकपटक यरूशलेमको विनाश र अन्यजातिहरूका बीच तिनीहरूको छरपस्टता ल्याउने थियो।

सत्तरी वर्षको बन्दीवासमा छरिनु त्यसअघिका “चार सय नब्बे” वर्षका विद्रोहद्वारा पूर्वसूचित थियो, र त्यसपछि त्यस सत्तरी वर्षको बन्दीवासपश्चात् फेरि अर्को “चार सय नब्बे वर्ष” को थप विद्रोह आयो।

भूमिलाई विश्राम दिने सत्तरी वर्षलाई निम्त्याएको पहिलो “चार सय नब्बे” वर्षको अवधि यरूशलेमको विनाशसँगै समाप्तिमा पुगेको थियो। तेइस सय वर्षबाट काटिएको “चार सय नब्बे” वर्षको अन्त्यमा यरूशलेम फेरि एक पटक विनाश भयो, किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्तस्वरूप देखाउनुहुन्छ।

शाब्दिक इस्राएलको शाब्दिक बेबिलोनमा भएको सत्तरी वर्षको बन्धुवास “सात समय” को तितरबितर हुने अवस्थाको एक प्रतीक थियो, र सिस्टर ह्वाइटले शाब्दिक इस्राएलको शाब्दिक बेबिलोनमा भएको सत्तरी वर्षको बन्धुवास आध्यात्मिक इस्राएलको आध्यात्मिक बेबिलोनमा भएको एक हजार दुई सय साठी वर्षको बन्धुवासको एक प्रकार थियो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

“यस निर्दयी सतावटको लामो अवधिमा पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको मण्डली उतिकै सत्य रूपमा बन्दी अवस्थामा थियो, जति निर्वासनको अवधिमा बाबिलोनमा बन्दी बनाएर राखिएका इस्राएलका सन्तानहरू थिए।”
Prophets and Kings, 714.

सन् ५३८ देखि १७९८ सम्मका एक हजार दुई सय साठी वर्षहरू “सात समय” का एक प्रतीक थिए। सत्तरी वर्षको अन्त्यमा यहूदीहरू यरूशलेमलाई पुनर्स्थापना गर्न र पुनर्निर्माण गर्न फर्किए। तिनीहरूको यो फिर्ती, ती तीन आज्ञाहरूद्वारा, “मरेह” दर्शनका दुई हजार तीन सय वर्षहरूको आरम्भ (ई.पू. ४५७) लाई चिह्नित गर्‍यो, जसले अक्टोबर २२, १८४४ मा परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्टको प्रकट हुनुमा पुर्‍यायो। ती तीन आज्ञाहरूले भविष्यसूचक अवधिको आरम्भलाई चिह्नित गरे, र भविष्यसूचक अवधि आरम्भ हुन ती तीनै आज्ञाहरू आवश्यक परे, यद्यपि तिनीहरूले साइरसको पहिलो आज्ञासँगै फर्किन र पुनर्निर्माण गर्न आरम्भ गरेका थिए।

“एज्राको सातौँ अध्यायमा त्यो आदेश पाइन्छ। पद १२-२६। यसको सबैभन्दा पूर्ण स्वरूप फारसका राजा आर्टक्षत्रद्वारा ई.पू. ४५७ मा जारी गरिएको थियो। तर एज्रा ६:१४ मा यरूशलेममा परमप्रभुको भवन ‘कुरुश, दारियस, र फारसका राजा आर्टक्षत्रको आज्ञा [हाशिया, ‘फरमान’] अनुसार’ निर्माण गरिएको भनिएको छ। यी तीन राजाहरूले उक्त आदेशलाई आरम्भ गरेर, पुनः पुष्टि गरेर, र पूर्णता दिएर, भविष्यवाणीले २३०० वर्षको प्रारम्भ चिह्नित गर्न आवश्यक ठहराएको सिद्ध अवस्थामा पुर्‍याए। आदेश पूर्ण भएको समय, अर्थात् ई.पू. ४५७ लाई, त्यस आज्ञाको मिति मानेर, सत्तरी हप्तासम्बन्धी भविष्यवाणीका प्रत्येक निर्दिष्ट कुरा पूरा भएको देखियो।”
The Great Controversy, 326.

१७९८ देखि १८४४ सम्म, प्रकाशको पुस्तकका तीन स्वर्गदूतहरू भविष्यसूचक इतिहासमा उपस्थित भए, र जसरी ती तीन आदेशहरूले तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीको आरम्भलाई चिह्नित गरेका थिए, त्यसरी नै ती तीन स्वर्गदूतहरूले उक्त भविष्यवाणीको समापनलाई चिह्नित गरे। भविष्यसूचक अवधि तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै अन्त भयो, जसरी यो तेस्रो आदेशको आगमनसँगै आरम्भ भएको थियो, किनकि येशूले सधैं कुनै वस्तुको अन्तलाई त्यसको आरम्भसँगै पहिचान गर्नुहुन्छ।

पहिलो आज्ञापत्रान्तर्गत यहूदीहरू फर्किन थाले, र दोस्रो आज्ञापत्रको इतिहासमा उनीहरूले मन्दिर पूरा गरे। तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुग्यो, र त्यस मितिभन्दा अघि मिलेराइटहरूले आत्मिक बेबिलोनबाट निस्केर पुनर्निर्माण गर्न आएका आत्मिक मन्दिरलाई पूरा गरिसकेका थिए। त्यो पूरा हुनु नै थियो, किनकि २२ अक्टोबर, १८४४ मा करारका सन्देशवाहक आफ्नै मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहुने थियो। त्यो मन्दिर मिलेराइट जनता थिए, जसले २२ अक्टोबर, १८४४ मा करारमा प्रवेश गरे, र जसलाई पत्रुसले मन्दिर भएको भनेर चिनेका छन्।

तिमीहरू पनि, जीवित ढुङ्गाहरूझैँ, एउटा आत्मिक घर, पवित्र पूजाहारी-समुदायको रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ। १ पत्रुस २:५।

मिलेराइट मन्दिर सन् १७९८ देखि १८४४ सम्म निर्माण गरिएको थियो, जुन छयालीस वर्ष, अथवा भविष्यवाणीगत रूपमा तीन दिन हो, किनकि ख्रीष्टले मन्दिर उठाउन तीन दिन लाग्छ भनी पहिचान गर्नुभयो।

यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो, र येशू यरूशलेममा उक्लनुभयो। अनि उहाँले मन्दिरमा गोरू, भेडा र परेवा बेच्नेहरूलाई, तथा पैसा साट्नेहरूलाई त्यहाँ बसेको भेट्नुभयो। अनि साना डोरीहरूबाट एउटा कोरा बनाएर उहाँले तिनीहरू सबैलाई, भेडा र गोरूसमेत, मन्दिरबाट बाहिर धपाउनुभयो; र पैसा साट्नेहरूको पैसा छरिदिनुभयो, अनि तिनीहरूका टेबलहरू उल्टाइदिनुभयो। अनि परेवा बेच्नेहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, “यी कुराहरू यहाँबाट लग; मेरा पिताको घरलाई व्यापारको घर नबनाओ।” तब उहाँका चेलाहरूले यो लेखिएको कुरा सम्झे: “तपाईंको घरप्रतिको जोशले मलाई भस्म पारेको छ।” तब यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिएर भने, “तपाईंले यी कामहरू गर्नुहुँदा, हामीलाई कुन चिन्ह देखाउनुहुन्छ?” येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र तीन दिनमा म यसलाई फेरि उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यस मन्दिरको निर्माणमा छयालीस वर्ष लागेको थियो, र के तपाईंले यसलाई तीन दिनमा फेरि उठाउनुहुन्छ?” तर उहाँले आफ्नो

शरीरको मन्दिरको विषयमा बोल्नुभएको थियो। यूहन्ना २:१३-२१।

बहिनी ह्याइटले यो पहिचान गराउनुहुन्छ कि जब करारका सन्देशवाहक अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, जसरी मलाकीको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएको छ, तब त्यो भविष्यवाणी पूरा भएको थियो जब ख्रीष्टले मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो, जसरी यूहन्नाबाट उद्धृत अंशमा भर्खरै पहिचान गरिएको छ।

“मन्दिरबाट संसारका किन्ने-बेच्नेहरूलाई हटाएर शुद्ध पार्दा, येशूले पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट पार्ने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, दुष्ट बानीहरूबाट—हृदयलाई शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो। ‘हेर, म मेरो दूत पठाउनेछु, र उसले मेरो अघि बाटो तयार गर्नेछ; अनि जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, ती प्रभु अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ: हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को टिक्न सक्छ? अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ धातु शुद्ध पार्ने आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र पार्ने जस्तै बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सकून्। मलाकी ३:१-३।’
The Desire of Ages, 161.”

यूहन्ना अध्याय दुईको मन्दिर निर्माण गर्न छयालीस वर्ष लागेको थियो, र येशूले भन्नुभयो कि उहाँले ध्वस्त पारिएको मन्दिरलाई तीन दिनमा खडा गर्नुहुनेछ। १७९८ देखि १८४४ सम्म छयालीस वर्ष हुन्छ, र यसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौधमा उल्लिखित तीन स्वर्गदूतहरू (दिनहरू) को आगमनलाई संकेत गर्दछ, जसको पूर्वछाया तेइस सय वर्षको भविष्यवाणी आरम्भ गराउने तीन आज्ञाहरूद्वारा दिइएको थियो। छयालीस वर्ष त्यो अवधि हो जसमा ख्रीष्टले मिलेराइट मन्दिरलाई उठाउनुभयो, किनकि त्यस समयअघिसम्म आत्मिक पवित्रस्थान र आत्मिक इस्राएल आत्मिक बाबेलद्वारा कुल्चिएका थिए।

आफ्नो सेवकाइको आरम्भमा पासहको अवसरमा जब ख्रीष्टले मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो, तब उहाँले मलाकीमा वर्णित करारका दूत अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउने भविष्यवाणी पूरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो। २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्ट अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, र उहाँको ध्वस्त पारिएको मन्दिर खडा गर्न उहाँलाई छयालीस वर्ष लागेको थियो।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणको निम्ति ख्रीष्ट हाम्रो महायाजकका रूपमा परमपवित्र स्थानमा आउनु, जसको दृश्य दानियेल ८:१४ मा प्रस्तुत गरिएको छ; मानिसको पुत्र प्राचीन दिनहरूकहाँ आउनु, जसरी दानियेल ७:१३ मा देखाइएको छ; र प्रभु आफ्ना मन्दिरमा आउनु, जसको भविष्यवाणी मलाकीले गरेका छन्—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यो पनि मत्ती २५ मा भएका दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टद्वारा वर्णित दुलहाको विवाहमा आउनुले प्रतिनिधित्व गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

पहिलो आक्रोश १७९८ मा समाप्त भयो, र अन्तिम आक्रोशको अन्त्य १८४४ थियो। छयालिस वर्षको अवधिको प्रारम्भमा, जहाँ ख्रीष्टले मिलेराइट मन्दिर उठाउनुभयो, त्यसले अन्त्यलाई दृष्टान्तद्वारा प्रकट गर्‍यो; किनकि प्रारम्भ र अन्त्य दुवै परमेश्वरको आफ्ना जनप्रतिको आक्रोशको समाप्तिद्वारा चिह्नित थिए, यसकारण येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको प्रारम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ।

अर्को लेखमा हामी दानिएललाई दिइएको गब्रिएलको शिक्षाको अध्ययनलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“प्रकाशको पुस्तक मानिसहरूका लागि खोलिनु पर्दछ। धेरैलाई यो एउटा मोहरबन्द पुस्तक हो भनेर सिकाइएको छ, तर यो केवल तिनै मानिसहरूका लागि मोहरबन्द छ जसले सत्य र ज्योतिलाई अस्वीकार गर्छन्। यसमा समाविष्ट सत्यहरू उद्घोषित गरिनु पर्दछ, ताकि मानिसहरूले अत्यन्त छिट्टै हुन लागेका घटनाहरूका लागि आफूलाई तयार गर्ने अवसर पाउन सकून्। नष्ट हुँदै गएको संसारको मुक्तिको निम्ति तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई एकमात्र आशाको रूपमा प्रस्तुत गरिनु पर्दछ।

“अन्तिम दिनहरूका संकटहरू हामीमाथि आइसकेका छन्, र हाम्रो कार्यमा हामीले मानिसहरूलाई तिनीहरू रहेका खतराबारे चेतावनी दिनुपर्छ। भविष्यवाणीले प्रकट गरेका गम्भीर दृश्यहरू, जो चाँडै घटित हुन लागेका छन्, तिनलाई उपेक्षित रहन नदिऔं। हामी परमेश्वरका सन्देशवाहक हौं, र हामीसँग गुमाउने समय छैन। जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका सहकर्मी हुन चाहन्छन्, तिनीहरूले यस पुस्तकमा पाइने सत्यताहरूप्रति गहिरो चासो देखाउनेछन्। कलम र स्वरद्वारा तिनीहरूले ती अद्भुत कुराहरू स्पष्ट पार्ने प्रयत्न गर्नेछन्, जुन प्रकट गर्नका लागि ख्रीष्ट स्वर्गबाट आउनुभयो।” Signs of the Times, July 4, 1906.